

Uit een werk van de heilige Aelred van Rievaulx (†1167)*

Bepaalde personen
aan wie men geen bevordering kon geven,
concluderen dat men niet van ze houdt;
als men hen niet betreft in zaken en functies,
dan beklagen ze zich
dat ze aan hun lot worden overgelaten.
Dat is de bron van ernstige onenigheden
tussen mensen die doorgingen voor vrienden,
op de top van de verontwaardiging
scheiden mensen en beginnen over elkaar kwaad te spreken...

Wat dat betreft heeft de Heer Jezus
Petrus boven Johannes verkozen.
Iedere keer als Hij refereerde aan het gezag van Petrus,
trok Hij niet zijn liefde voor Johannes terug.
Hij heeft de Kerk
aan Petrus toevertrouwd;
Hij heeft zijn veelgeliefde moeder
aan Johannes gegeven (Joh.19,27)
Hij heeft aan Petrus
de sleutels van zijn koninkrijk gegeven (Mat.16,19);
Hij heeft aan Johannes
de geheimen van zijn hart laten ontdekken (Joh.13,25)
Petrus heeft een hoge positie gekregen,
maar de plaats van Johannes is zekerder.
Petrus heeft dan wel de macht ontvangen,
maar wanneer Jezus zegt:
"Een van jullie zal mij verraden" (Joh.13,21),
dan heeft hij en raakt hij
evenals de anderen de kluts kwijt.
Johannes die moedig was
doordat hij dichtbij de Heer stond,
stelt Hem vragen, daarbij aangezet door Petrus,
om te weten over wie Jezus spreekt.
Petrus moet zich aan de actie overgeven;
Johannes wordt apart gezet
om te getuigen van zijn affectie,
volgens dit woord:
"Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom".
Hij heeft ons het voorbeeld gegeven,
dat wij hetzelfde doen.

* Aelred van Rievaulx, Geestelijke vriendschap, III, 115v (*bij Jh. 21,20-25*)